

פרוטוקול מס. 29/ג.

מישיבת ועדת הכספים

התקיימה ביום ב', י"ז בשבט, תשי"ד - 11.1.54 בשעה 11.00

נוכחים: היו"ר י. גורי
א. אלישר
י. בדר
א.מ. גניחובסקי
א. הרצפלד
ש. דיין
ק. לוז
א. טטופ
י. פורדר
א. ציזלינג
ס. קלמר

מוזמנים: מר עקביה - מנהל אגף הגביה ומסי הרכוש;
ד"ר קיטרון - מטעם משרד המשפטים.

- סדר-היום: (1) הצעות למדר - ענין הפקעת אולם "מוגרבי";
(2) חוק מס הרכוש העירוני (הוראות שונות)
(תיקון מס. 4), תשי"ד - 1953;
(3) אישור החלטות ועדת המשנה לענין סילווה
חובה - פטור.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורי:

הצעות לסדר.

י. בדר:

קראתי בעתונות ששר האוצר הפקיע את אולם "מוגרב" לטובת התיאטרון
כקאמ'המקאמ' עם כל אהדתי לתיאטרון זה, אני מציע להעמיד ענין זה -
שהוא משמש דוגמה מאד בולטת לפגיעה בחוק - על סדר-היום של הוועדה.

א.ד.

היו"ר י. גורי:

אני איני בטוח כל-כך אם הנוסח הזה שייך לוועדת הכספים. שר האוצר הוא שר העומד בקשר עם ועדת הכספים, אבל הוא גם שר בממשלה. אם יש איזון תלונה עליו - נראה לי שזה יותר מתחום של ועדת הכלכלה. אפשר לשאול שאלה זו את שר האוצר מעל במת הכנסת. אם יש חברים הסבורים אחרת - אבקשם לומר דברם בנדון.

א.מ. גניחובסקי:

שר האוצר הפקיע את האולם בטמכות שר האוצר. עצם הענין עורר תמיהה גדולה מבחינת ההסקעה ומבחינת בטחון הרכוש. אני מציע שנבקש את שר האוצר לתת ביאורים.

א. אלישר:

גם אני מתרעם על הפעולה, אצא לחושבני שכל השאלה הקשורה עם האוצר אפשר להעמיד על סדר-היום של הוועדה, אולם לדעתי יותר רצוי להציג שאילתה על כך מעל במת הכנסת. לאחר תשובת השר במליאה, נוכל להעמיד את השאלה על סדר-היום.

היו"ר י. גורי:

אני נוטה יותר לדעתו של חבר-הכנסת אלישר בנדון. מכל מקום חושבני כי לפני שמעמידים שאלה זו על סדר-היום, טוב להקדים שאילתה לשר האוצר. אם ד"ר בדר מסכים שתופנה שאלה לשר האוצר - אפנה; אם הוא עומד על הצעתו להעמיד את השאלה על סדר-היום - אצביע.

י. בדר:

אני עומד על הצעתי ומבקש להצביעה.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר-הכנסת בדר להעמיד את שאלת הפקעת אולם סוגרבי על סדר-היום של ועדת הכספים - ב פ ל ה.

ההצעה לפנות קודם לשר האוצר בשאילתה, ואחר-כך לשקול כיצד לנהוג - ב ת ס ב ל ה

הצעת חוק מס הרכוש העירוני (הוראות שונות)

י. בדר:

דעתי היא, כי הגישה של החוק היא טעות מבחינה פיסקלית. נכון שצריך לאחד את הגביה - אבל יש לאחדה למסדה לא בידי העיריות אלא דוקא בידי האוצר. הסיבה לכך היא, כי יש הבדלים גדולים במצב של עיריות שונות; יש עיריות שכלל אינן מסוגלות ואינן רוצות לגבות את מס הרכוש העירוני. החוק יביא לידי כך שבחלקה תועבר הגביה לעיריות, ובכל-זאת תישאר בידי האוצר.

טיבה נוספת לכך היא, שאגף מס הרכוש

העירוני ממלא כל מיני תפקידים הקשורים עם הרכוש; הערכות לגבי ארנונה, הערכות לגבי מילווה חובה, ובדודאי גם בכל מיני בעיות הקשורות במס שבח מקרקעין וכן הערכות לגבי מס רווחי הון. כל הבעיות האלו תישארנה איפוא בידי אגף זה והעברת המס הזה לעיריות תגרום לערבוביה. אני גם סבור, שהצורך בקביעת שווי אחיד, לפי ארנונת העיריות, יביא לערבוביה נוספת, כי בעיריות מסוימות השווי העירוני הוא יותר נמוך מהשווי הממשלתי, ובעיריות האחרות השווי יותר גבוה.

י. בדר:

תמיד חשבתי שאריך לאחד את הגביה,
אבל יש לאחדה בידי האוצר. אני חושש מאד שההצעה הנוכחית תביא
לשני דברים שליליים: היא תפגע בהכנסות האוצר ותגרום להוצאות גביה
הרבה יותר גבוהות. זו דעתי, ואני מבקש תירושם, כי אני מבין שרק
העתיד יוכל להוכיח אם צדקתי או לא.

היו"ר י. גור:
אני חולק על דעתו של ד"ר בדר, וביחוד
על הפסקה האחרונה שבדבריו. כאשר חבר
ועדה מביע דעה, אין זה ענין שהיא רק תירושם. רצוני להעיר עתה מספר
הערות להצעת החוק.

יש לענין הזה היסטוריה, המתחילה עם
קום מדינת ישראל. בשנה הראשונה הועבר מס זה לעיריות כדי לפצותן
על אשר בתקופת המעבר נפגעו קשה תקציביהן. בו בזמן התחיל משא ומתן
בין העיריות והאוצר על הסדר היחסים הכספיים ביניהם בקוויים רחבים
לעתיד. אתם יודעים כמה ועדות טיפלו בדבר, עד שלפני שנה סיימנו את
הדיון - אבל הוא לא נסתיים, כי העיריות מעוררות שאלות רבות מחדש,
ויהיה המשך לדיון. כעבור שנה הוחזרה הגביה לחיק האוצר.

בין שאר העניינים שגורנו - הענין
הזה של מס הרבוב העירוני תופס מקום מרכזי. בתוך העיריות יש דעות שונות
בנוגע למס עצמו. יש כאלה המכורים שצריך לבטלו, אבל אליבא דכולה
התביעה היא שהמס יועבר לעיריות, מתוך כמה נימוקים: העיריות סבורות
כי כאשר יעבירו את המס, בסופו של דבר זה יחזק את התביעה שלהן להעביר את
המס כליל לעיריות. הם מסתייעים בנימוקים ענייניים, שלא יתכנו שתי
הערכות על נכס אחד, וכי הן עומדות במגע יום-יומי עם בעלי הנכסים,
ורק הן תוכלנה לבצע את הדבר בצורה יעילה ובפחות הוצאות. בסופו של
דבר שוכנע האוצר בצדקת התביעה, והוא עומד עכשיו לעשות צעד ראשון
בענין זה. אולי אחריו יבואו צעדים נוספים.

מר עקביה:
בחוק זה יש שלוש נקודות עיקריות:
כפי שהסביר כבר היו"ר הוועדה. הנקודה
הראשונה היא - שיעורי המס לשנת 1953/54, ואנו עומדים כבר בסוף
של שנה זו.

בשנת הכספים 1949/50, אחרי שהמס
הזה הוחזר לממשלה, הוגדלו שיעורי המס על מגרשים מ-0,6% ל-2,1% לשנה,
עם שיעורים מוקטנים לגבי רכוש יותר קטן אשר שוויו הכולל מגיע עד
1,500 ל"י. את המס המוגדל קבעו לשנה אחת, והאריכו את תקפו מדי שנה
בשנה.

אנו מבקשים להאריך את תוקף ההוראה
בדבר הישוב שיעורי המס לשנתיים - לשנות 1953/54 ו-1954/55.
אשר לשנה הנוכחית, אנו גובים את המס מתוך הנחה ששיעורי המס יהיו
קבועים כמו בשנה שעברה. הכנסת קבעה בתקציב השנה סכום של 2,400,000 ל"י
הכנסה ממס הרכוש העירוני. בשנה שעברה גבינו קצת יותר מאשר
1,800,000 ל"י. אני סבור שלא נצליח להגיע השנה לסכום זה, בגלל
האיחור באישור החוק. אמנם הגענו השנה לסכום של 1,200,000 ל"י,
אבל זאת מפני שזהו מס ידוע וקיים, ואנשים ממשיכים לשלמו. אם נצליח
לגבות את החובות, נוכל אולי להתקרב לסכום שנקבע בתקציב. אבל כל
זה מותנה בכך, כי מחדשים וחצי שנותרו עד לסיום השנה נוכל לעשות
פעולה מוגברת של גביה. עד כה לא עשינו כל פעולת כפיה, כי מבחינה
פורמלית המס לא היה קיים.

אנו מבקשים גם אישור לגבי שנת הכספים
1954/55, כדי שב-1.4.54 נדע שהמס קיים ואפשר לגבותו כחוק. אם בקשר
לתקציב יבואו שינויים בשיעורי המס, יהיה מקום לתיקונים במשך השנה.

4/

מר עקביה:

אשר להעברת המסים לעיריות, רצוני לציין כי מאז 1949 נשתנה המצב באופן רדיקלי. באותו זמן היו על בעלי הרכוש שני מסים: מס של עיריות ומס רכוש עירוני. כיום יש ארבעה היטלים, מהם שלושה שהם לפי אופיים פחות או יותר קבועים. זה מסבך את העניין. האיחוד כבר לא יהיה איחוד מלא של כל המסים על הרכוש, אלא איחוד של מס הרכוש העירוני והמס של העיריות. מה שנוגע לגביה ולטכניקה שלה, הרי לפי המצב כיום, הוצאות הגביה שלנו הן יותר נמוכות מאשר בעיריות, אולי החצי מאשר בעיריות טובות. אין לראות לכן מבחינה אדמיניסטרטיבית את הרווח המיידית שיהיה באיחוד; יהיה רווח לאחר שייעלו את העבודה בעיריות ואיחוד המסים יהיה מלא.

הצוני להעיר מספר הערות ביחס לפעולות

הגביה. אגף הגביה אינו עוסק רק בגביית מס הרכוש העירוני והחקלאי, או בפעולות הערכה של מס-שבח מקרקעין. עבודתנו העיקרית היא הגביה הכללית. כל חוב, כל פיגור של מס המגיע לממשלה, ואשר הממונים על ביצועו לא יכולים לגבותו בדרך ישירה מסרבנים - מועבר לאגף זה לפעולה. אנו עשינו עבודה זו למעשה על-ידי אמצעים עבודתנו במס הרכוש העירוני, על-ידי ייעול שיטת החשבונות והגביה, היות ולא קיבלנו תקן מיוחד לעבודות אלו. במחוז תל-אביב עבדו בזמן המנדט 98 איש, ועתה עובדים בו 49 איש, ואנו גובים מס רכוש עירוני פי שלושה מאשר ב-1948/49, ונוסף לכך אנו עושים עבודה גדולה בכל סוגי המסים האחרים. לכן

שקיבלנו עזרה ממחלקות שונות ויש לנו עובדים שמחלקת מס ההכנסה משלמת את משכורתם, אבל אנו עוסקים גם בגביית אחרות המגיעות למכומים של פי 15 או פי 18 ממה שגבו בזמן המנדט, ובמחוז תל-אביב בלבד. המחלקה שלנו גובה כ- 400,000 ל"י מס הכנסה.

אני סבור כי יש בכך משום יתרון, מבחינה

פסיכולוגית, אם בעל הרכוש ישלם את המס במקום אחד ובבת-אחת. לאחר שהצעה זו נאה אלינו ביקשנו להכניס בה תוספת, שאמנם כרוכה בקשיים, אבל תביא לחסכון כל שהוא בענין ההעברה. אנו חייבים לתת אפשרות לנהל כרטיס חשבון אחד, כי אם ננהל שני כרטיסים ~~ל~~ חשבון - לא הרווחנו דבר. כדי שנוכל לנהל כרטיס חשבון אחד, הבסיס צריך להיות אחד ומוכרחים לתת אפשרות להכריז על הערכה משותפת. כמובן שזה ייצור קושי, שהעיריה תגבה רק חלק מהמס ותאמר שזה על-חשבון מטיה היא, ובגדול זה יצטרך האוצר לעשות משהו.

אנו עוברים לקריאת סעיף החוק.

היו"ר י. גורי:

סעיף 1 - היו"ר קורא את הסעיף

אני מציע להוסיף בסעיף 6 (א), לאחר

א. אלישר:

המלים "בצו שפורסם ברשומות" את המלים: "בהסכמת הרשות המקומית המוסמכת", ורצוני לנמק הצעה זו.

יכול לקרות, שעיריה מסוימת לא תוכל

לקבל על עצמה לגבות את המס אם יטילו עליה זאת, וקיימת סכנה שגם השלטון המרכזי וגם המקומי יטילו מכך. לדוגמה: אם יטילו על עיריית ירושלים את גביית מס הרכוש העירוני, יהיה בכך משום בזק לעיריה ולממשלה גם יחד. ואני יכול להעיד זאת גם לגבי כמה וכמה רשויות מקומיות אחרות.

בדברי ההסבר לחוק נאמר: "תכליתו של החוק

ד. קמר:

היא לצעוד צעד ראשון לקראת העברת מס הרכוש העירוני לידי הרשויות המקומיות. ואני שואל: מה היא המטרה, האם הכוונה שגם הכסף יכנס לקופת העיריות ולא רק הגביה - ניחא, אז אפשר להבין כי בשנתיים הראשונות יהיה הכסף שייך לממשלה. אבל אם

ועדת הכספים
11.1.54

ר. קלטר:

לא זוהי המטרה, וטעמים את הדגש על הגבייה - אני ממקפק מאד בתועלת
מתצפה לשלטון המרכזי מהעברה זו. אם הרשויות המקומיות הגבייה את הכסף
לא עבורן, הן לא תעטיבה זאת ביעילות, וענין זה יבא שברו בהמשדו.

משום כך אני חושב שמוטב כי יהיה הסדר בנוגע
לחלוקת הכסף, כדי שיהיה בטחון שהרשויות המקומיות תתמטרנה בלב
ונפש לגבייה זו.

ק. לוז:

אני הייתי מבקש שטר עקביה ישיב לשאלה שהציג
ד"ר בדר: מה עדיף, לאחד את הגבייה אלא ולהעבירה
לממשלה, או לעיריות.

מה ההסדר שיהיה בין הממשלה לבין העיריות
בקשר עם אמצאאא הוצאות הגבייה?

האם בעיריות קיים שיעור אחיד של מס; אם לאו - האם
אין צורך לאחד גם את השיעורים של הרשויות המקומיות?

א. אלישר:

אני מביע כי נשמע חוות-דעת של נציגי הרשויות
המקומיות על החוק. בוועדת הפנים שמענו באופן
רשמי את חוות-דעתם בנוגע לכל החוקים העירוניים שנתקבלו.

א. צינלינג:

להעיק 1(2) הדן בענין מסירת סמכויות לאחר על-ידי
שר החקלאות, אם יוסכם על תיקון ששר החקלאות
רשאי להעביר סמכותו למנהל משרד החקלאות או למנהל אגף במשרד החקלאות -
אטכיים לטעיק; אם באופן סתמי - לא.

א. טטופ:

רצוני להודיע כי אנו פתוגדים לכל החוק הזה, ולכן
גם אינני מצי ע תיקונים.

היו"ר י. גורי:

ביחס לשמיעת חוות-דעת נציגי הרשויות המקומיות -
בדרך כלל, החוק הזה פורסם ברבים, ועד כמה שידוע
לי לא היתה מצד הרשויות המקומיות פניה מיוחדת למוסדות הכנסת לשמוע
אותם.

אם להתחיל בפרוצידורה של חוות-דעת, ברור שזה
עלול להשתות במידה רבה את אישור החוק בכנסת, והענין דוחק מאד לגבי
שנת הכספים הנוכחית העומדת להסתיים, וכן לגבי שנת הכספים הבאה.
צריכים להיעטות טידורים מטיימים לקראת המיזוג, והדחיה עשויה להחשיא
את המטרה שלסמה טכוון החוק.

אשר להערותיו של חבר-הכנסת לוז, רצוני להפנות
את השומת-לבו לטעיק 2(א) בדברי ההסבר האומר, כי כאשר יתחילו בביצוע
החוק יעשו הכל כדי להימנע מהערכות בפרדות ושתהיה אחידות.

להערותו של חבר-הכנסת קלטר, ידוע לנו כי בחדשים
האחרונים הונהג על-ידי האוצר הסדר עם הרשויות המקומיות שבקרא
"קלירינג", לפיו מטדירים את החשבונות בין העיריות והממשלה על יסוד
תשלומים הדורים וסילוק יתרות, כך שקצבר שוטף של 2,5 מיליון ל"י בשנה
בקופות העיריות יהיה עשוי לקבוע בזמן שהאוצר מתקשה בתשלום או משהה
אותו.

היו"ר י. גורי:

לחבר-הכנסת אלישר עלי לומר, שיש להבדיל בין הטלת חובה וסדרת על העיריות בענינים שהם בעלי אופי עקרוני, לבין ענינים של הסדר. כאשר החלטנו על תוספת של 7,5% למס הכנסה, היה סעיף בחוק שקבע, כי אין מטילים על העיריות לגבות, אלא זה תלוי בהסכמתן. אבל כאשר מדובר על הסדר בין עיריות והאוצר בענין מסים, בהתייעצות עם שר המניות, שמכיר היטב את מצבן של העיריות, וזה לא יופעל באופן אוטומטי ולא על כל העיריות בבת אחת, אלא לאחר התייעצות עם שר המניות - ואם כתוצאה מהתייעצות ימצא שחלק מהעיריות צריך לשחרר, - הן תשחררנה - לא מתקבל על הדעת שבענין כזה נשלב בחוק את הסכמת העיריות. אם מוסיפים את המלים "בהסכמת הרשויות המקומיות" - החוק נעשה למיותר; זה מחטיא את כל המטרה. זה לא ענין עקרוני - זה ענין של הסדר. אם שוללים את החוק - צריך להציע לדחותו, אבל אין להכניס בו תיקונים אשר ביסודם מערערים את החוק ועומדים בסתירה למטרתו ולמטרתו.

פ. הלפר:
אם אנו מבססים את ההערכה על השווי לצורך ארנונה, מדוע אי-אפשר למזג את מס הרכוש העירוני עם ארנונת הרכוש, שאותו הטנגנון של הארנונה יגבה את מס הרכוש העירוני.

היו"ר י. גורי:
באמר שזהו צעד ראשון, יתכן כי בשלב יותר מאוחר יגיעו למסקנה כזו.

ד"ר קיטרון:
להערתו של חבר-הכנסת ציזלינג לגבי סעיף 1(2) עלי לומר, כי הכוונה היא באמת כפי שחשב חבר-הכנסת ציזלינג, שזה סידור פנימי אדמיניסטרטיבי, שלאחד מאנשי משרד החקלאות תינתן הסמכות הזו. רצוני להוסיף, שאפילו אם שר החקלאות היה מעביר סמכותו לעיריה - וזה לא עלה כלל על דעתי - האחריות הפרלמנטרית היתה נשארת בידי שר החקלאות, והוא היה אחראי בפני הכנסת אפילו במקרה כזה.

א. אלישר:
רצוני לבקש שטר עקביה יבהיר לנו את הטעם בנדון ועדות הערכה. בחוק המקורי יש ועדות הערכה מיוחדות, ועדות ערעוריה, ואפשר אפילו לפנות לבית-משפט. הצעה זו אינה מדוברת על כך, ואני מבקש ששאלה זו תתלבן לפני ההצבעה.

מר עקביה:
הוצאות הגביה: שאלה זו התעוררה ואנו חשבנו שאפשר למצוא לה הסדר אדמיניסטרטיבי ולא חוקי. ברור שיהיה צורך להביא בחשבון אחרונות מסויים עבור הוצאות הגביה.

צריך להביא בחשבון כי הארנונה לפיצויי נזקי מלחמה מורכבת משני דברים: 1) ארנונה על בתים; 2) ארנונה על ציוד ומלאי. ארנונה על ציוד ומלאי אינה קשורה במס רכוש עירוני. אשר לבתים - יש מקומות בארץ שהאגף שלנו עושה זאת עבור הארנונה. אנו מקויים באוצר לארגן בכלל את המסים בצורה יותר מרוכזת במחינה אדמיניסטרטיבית, ואז נמצא פתרון יותר טוב מבחינת הריכוז וחיסכון בהוצאות הגביה גם בשביל הארנונה.

לענין הוועדות - הפרוצדורה תהיה לפי פקודת העיריות. העיריה תקבע את ההערכה באמצעות הוועדות שלה, והשווי יהיה טוב בשביל שני המסים.

א.ד.

א. ציזלינג: אני מציע להוסיף בסעיף 1(6)(ב) את המלים: "ובלבד שלא תהיה הפחתה בשיעור התשלום מהסכום שהיה חייב בו לפי הערכה הקודמת".

אני יודע כי מס הרכוש העירוני מוגבל ב-10% לגבי בניינים וב-2,1% לגבי מגרשים. אני יודע שלגבי מגרשים אין הדבר מנוצל בשיעורים מכסימליים. אני רוצה להוסיף פסקה, שעל יסווח המדויק עוד אתייעץ עם היועץ המשפטי, כי לגבי בניינים שהוקמו לצורך השכרה תקופת קיום המדינה, שיעורי המס הרכוש העירוני יכולים להיות מפוללים.

מ. קלמר: רצוני להתנגד למעייפים 6(ב)(ג). אם יתקבל החוק - הוא צריך להיות כללי ולחול על כל הרשויות המקומיות; אם לאו - נדחה אותו. חוק ממסלתי צריך להיות שווה לכל המקומות ולכל האזרחים.

מר עקביה: החוק הזה יקבע מה יהיה שיעורי המס על בניינים לשנה השוטפת ומה לשנה הבאה; עכשיו זה 10% מהשווי השנתי הנקי. שר האוצר בעצמו יכול היה לקבוע עד 15%. השאלה של בניינים חדשים אינה מתעוררת כלל, כי לפי חוק לעידוד השקעות הון, פטורים הבניינים החדשים ממסים עד חמש שנים. הכנסת קבעה זאת ב-1950. העיריות לא העניקו שחרור זה לבניינים חדשים, ואילו אנו רשמנו בשנה שעברה שחרורים בסכום של 300,000 ל"י עבור בניינים חדשים, ולמעשה הסכום הוא יותר גבוה, כי לא עשינו הערכות מדויקות.

בנוגע למגרשים, נראה לי כי חבר-הכנסת ציזלינג טועה. אנו גובים את המס לפי 2,1%. דעת האוצר היא כי אין להעלות את המס ביחס למגרשים, שעליהם חל טילווח חובה. יש הנחות לגבי מגרשים ששוויים עד 1,500 ל"י, וזה נותן אחוז מסוים של שחרורים.

א. אלישר: אני מבקש לחוות את ההצבעה למחר.

ה ד ח ל ט: לדחות את ההצבעה לענין חוק מס הרכוש העירוני למחר.

היו"ר י. גורי: קיבלנו העתק מכתב שנשלח לשר המשפטים על-ידי העורך דין מצה בנדון

(היו"ר קורא את המכתב)

מר עקביה: למשרד האוצר אין התנגדות עקרונית לספק תביעה זו, אלא שהדבר מכביד מבחינה אדמיניסטרטיבית. יש שאלה של ביקורת, חיפוש בערים אחרות והשוואה.

ד"ר קיטרון: מבחינה מעשית איני מבין ענין זה, אבל השיקול הוא פיסקלי גרידא - ודעת האוצר תכריע בנדון. היום הרכוש רשום על-שם האב, האב מת, והנה מצד אחד באה המדינה לוקחת מס עזבון, ומצד שני מקטינה את מס הרכוש העירוני.

ועדת הכספים
11.1.54

אד.

ד"ר קיטרון:

1(ג) יבוא הסעיף הבא: הניסוח בהתאם לכך יהיה, במקום הסיפא של סעיף

"לשם קביעת שיעור המס, לפי סעיף משנה זה, רואים כרשומות על-שם בעל הקרקע את כל הקרקעות מסוג זה, הרשומות על-שם חברה, שהשליטה עליה - כמסמעותו בסעיף 26 לפקודת מס הכנסה, 1947 - נתונה בידי 5 אנשים, לכל היותר, שבעל הקרקע הוא אחד מהם, או רשומות על-שם בן זוגו של בעל הקרקע או על-שם ילדיו שלא מלאו להם 18 שנה. הוראה זו לא תחול לגבי ילדים שהם יתומים מאב או אם."

א. אלישר: לאחר קבלת הנוסח בכתב, אוכל לשקול בדעתי אם לקבלו.

היו"ר י. גורי: רצוני להביא לידיעת הוועדה ולאישורה את החלטות ועדת משנה א' בעניני מילווה חובה טיום ו' בשבט תשי"ד (10.1.54).

א. להעניק ל"טרות הדכה לנוער" פטור מלא לפי סעיף 53(א) של החוק. (במקום הפטור החלקי שהוענק קודם לכן).

ב. לאשר את "החברה הכלכלית לירושלים" כמוסד בנקאי לענין סעיף 57(א) של החוק.

ג. לאשר את "אוצר החייל" כמוסד בנקאי לענין סעיף 57(א) של החוק.

ד. לקבל את הצעת טנהל המילווה לפרסם בעתונות כי קבלת בקשות, בקשר לסעיף 53 של החוק, תסתיים ביום 15.2.54.

ההחלטות אושרו.

היו"ר י. גורי: בענין חברת החשמל, אני חושב שבעקבות הדיונים שהתנהלו בוועדת הכספים, יכולה הוועדה לרשום לפניה את החלטת הממשלה מאתמול.

א. הרצפלד: אני מבקש שפחד יהיה ההסכם לנוד עינינו.

היו"ר י. גורי: אני אומין למחלת שר הפיתוח, ואבקשו להביא את ההסכם עם התיקונים. ההצבעה בנדון תיערך

מחר.

הישיבה בעולה.